

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 311/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Е.А. из Ђ., чији је пуномоћник И.О., адвокат из Б., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/2015 од 13.08.2015. године, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца за одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/15 од 13.08.2015. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3862/2015 од 13.08.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3862/2015 од 13.08.2015. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 6850/12 од 05.03.2015. године, у ставу другом изреке, којим је делимично усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу због неоснованог лишења слободе, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед повреде угледа части, слободе и права личности исплати 1.418.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате и жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у делу става трећег изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности исплати још 2.082.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.03.2015. године до исплате, а жалбу тужиоца одбио за износ од 576.750,00 динара и у том делу потврдио првостепену пресуду. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 486.690,00 динара, са законском затезном каматом од 05.03.2015. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога, у складу са чланом 404. став 1. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована и тражио трошкове ревизијског поступка.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Према члану 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), који се у конкретном случају примењује, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према становишту Врховног касационог суда, у односу на одређену накнаду нематеријалне штете настале на основу неоснованог лишења слободе у кривичном поступку, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначења судске праксе у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде нематеријалне штете поднета је 29.03.2012. године.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијеног дела (576.750,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен применом члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**